

at høre den anden part), hvor dette er hensigtsmæssigt, især i de tilfælde, hvor en forsinkelse efter al sandsynlighed vil forvolde uoprettelig skade for rettighedshaveren, eller hvor der er en påviselig risiko for, at bevismateriale ellers vil blive tilintetgjort.

I artikel 50, stk. 3 – 7, er foreskrevet en række nærmere regler, som skal være opfyldt i forbindelse med de retlige myndigheders beslutning om at iværksætte foreløbige foranstaltninger. Efter stk. 3 skal det kunne kræves, at sagsøgeren med tilstrækkelig stor sikkerhed godtgør at være rettighedshaveren, og at der foreligger - eller består en umiddelbar risiko for, at der vil ske - en krænkelse af sagsøgerens rettigheder. Sagsøgeren skal desuden kunne pålægges at stille sikkerhed, således at modpartens interesser er varetaget og misbrug forhindret. Efter stk. 5 skal det endvidere være muligt at afkræve sagsøgeren oplysninger, der er nødvendige, for at de varer, som sagen vedrører, kan identificeres. Hvis der træffes foranstaltninger uden at høre den anden part, skal denne i henhold til stk. 4 underrettes umiddelbart herefter. Den pågældende skal desuden efterfølgende have mulighed for at få foranstaltningerne prøvet. Ifølge stk. 6 skal de foreløbige foranstaltninger ophøre med at have virkning, hvis retssag vedrørende sagens realitet ikke anlægges inden for en vis frist. Efter stk. 7 skal den berørte part kunne tilkendes erstatning for skader forvoldt af ugyldige, bortfaldne eller uretmæssige foranstaltninger.

IT-branchen og myndighederne i USA har ved flere lejligheder gjort gældende, at Danmark ikke opfylder TRIPS-aftalens krav om foreløbige foranstaltninger til bevissikring, jf. artikel 50, stk. 1, litra b. Siden 1997 har der inden for rammerne af WTO-proceduren været drøftelser mellem USA og Danmark om spørgsmålet.

Efter regeringens opfattelse opfylder Danmark kravene i TRIPS-aftalens artikel 50, stk. 1, litra b, gennem retsplejelovens regler om ransagning, isoleret bevisoptagelse og fogedforbud, jf. nærmere om disse regler i bemærkningerne under pkt. 3. Med lovforslaget fjernes imidlertid enhver tvivl om, hvorvidt Danmark lever op til TRIPS-aftalens krav.

2.5. EU-kommissionens grøn bog af 15. oktober 1998

Den 15. oktober 1998 fremlagde Kommissionen en grøn bog om bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering i det indre marked. Om baggrunden herfor hedder det i resuméet, at

»varemærkeforfalskning og piratkopiering er i dag et internationalt fænomen, der udgør mellem 5 og 7 % af verdenshandelen. Det truer det indre markeds funktion, da det ud over handelsomlægninger og konkurrenceforvridning fører til mistillid i virksomhederne

og faldende investeringer. Fænomenet har store følger, ikke blot på det økonomiske og sociale plan (tab af 100.000 arbejdspladser om året i EU), men også for forbrugerne, bl.a. hvad angår sundhed og sikkerhed. Bekæmpelsen af dette fænomen er derfor af største betydning for at sikre åbenhed og ensartede konkurrenceforhold i det indre marked.«

I grønbogen stilles en række spørgsmål vedrørende immaterialretlige krænkelse. Spørgsmålene vedrører 1) beskrivelse af fænomenet (hvilke sektorer, medlemsstater og rettigheder er ramt?), 2) økonomisk analyse (fænomenets omfang og følger), 3) retlig analyse (er de materielle og/eller processuelle regler på nationalt, europæisk og internationalt plan egnede til at forhindre, forebygge og sanktionere krænkelse, og fungerer de i praksis?) og 4) løsningsmodeller. I sidstnævnte afsnit omtales bl.a. spørgsmålet om bevissikring.

Kommissionen har opfordret alle berørte kredse til aktivt at deltage i høringen ved at svare på spørgsmålene. Besvarelserne skal give Kommissionen mulighed for at vurdere de økonomiske følger af varemærkeforfalskning og piratkopiering i det indre marked og lovgivningens effektivitet, ligesom Kommissionen skal vurdere, om det er nødvendigt at tage nye initiativer på EU-niveau.

Den danske regering har afgivet høringssvar til Kommissionen den 5. marts 2000.

Det kan ikke forventes, at et eventuelt EU-initiativ på området vil blive gennemført inden for den nærmeste fremtid, ligesom det er uafklaret, om et eventuelt kommende tiltag vil omfatte regulering af processuelle spørgsmål, herunder spørgsmålet om adgangen til bevissikring.

3. Gældende ret

Mulighederne for at sikre bevis for immaterialretskrænkelse skal efter de gældende regler søges i retsplejelovens regler om ransagning, reglerne om isoleret bevisoptagelse og reglerne om fogedforbud. En vis interesse i denne sammenhæng har også EF-forordning nr. 3295/94 som ændret ved forordning nr. 241/99 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret.

3.1. Ransagning

Reglerne om ransagning, der er et straffeprocessuelt tvangsindgreb, findes i retsplejelovens kapitel 73 (§§ 793-800).

Ifølge § 793, stk. 1, kan politiet under visse betingelser foretage ransagning af 1) boliger og andre hus-